

Borys 1450.

Historia Polon.

Miechael Winowiecki.

Paean

Scholar. Piat.

Vartav. Coll. v. p. Poecior studiorum; Paean

ballisticus inter ipsos victorios Polono-
miae Birmingham.

2073

I. Mag. St. Dr.

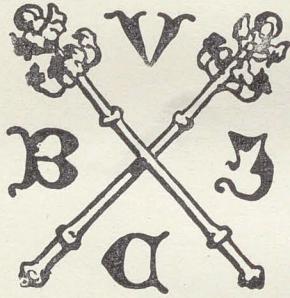
P

Krakow.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004496

OS⁺ SO OS⁺ SO

PÆAN BALLISTICVS

Inter ipsos Victricis Poloniæ
triumphos,

CRACOVIENSIS
Sacræ Pœseos Studiosos Collegij Varsauieñ
Piarum Scholarum

Per

In

2075 I

Menstruo Decembris exercitio
DECANTATVS,

Et

Tum luci publicæ, tum oculis Illustris &
Magnifici Dñi SIGISMUNDI HOLLO de Krom-
pach, Sacrae Reginalis Poloniarum Maiestatis Ca-
merarij,

CONSECRATVS

Anno Sexcentesimo Septuagesi-
mo tertio, supra Millesimum.

In stemma Vetustiss. Domus Coruinorum.

Plurima seu memora queratur copia fama,
Hic Aquila ingenis parrige causa opes.
Pratique Catholica, seu quavas digna Canibus,
Prat a pro sala Crux caput acta fide.
Sed q; ad nullos perterrima peitora casim,
Vel Leo suspensus abjecte issit merus.
Eterno vi tandem durare hoc omnia nesci,
Huc Corvus terrena fert huc sine rotam.

JOSEPHUS de Boikow ZAWADZKI Poë'os Studioius.

ILLVSTRI & MAGNIFICO DOMINO;
D. SIGISMVND O HOLLO
DE KROMPACH,
SACRAE REGINALIS POLO-
LONIARVM MAIESTATIS
CAMERARIO.

Non ad alium victrices acies nostras direxisse placuit, quam ad gentilitum Tuum Coruum ILLISTRIS & MAGNIFICE DOMINE. Amicus hic ales triumphis est, ubi tum Valerio auxiliarem operam, tum Ilexandro pulchram è Beti victoriam felici sanè attulit gario. Et positus in rostro annulus non iam Cānensis cl Romanis indita, sed de Turcis raptas ab Illustissimis mibus Tuis predas indubie representat. Fecere maiores Tui, nominis nō interitura memoria eos hucusq; magnos nobis uatur Alcides, magnos loquatur Hercules. Facis & Tu Christianum deceant Achillem, dum non alio fine ad maticam Te contulisti aquilam, nisi ut virtutis Tua aires campum, & dum cum Ottomano Polonia præliares cet iras, Tu quoq; Tuum probares animum. Nec se felliit Tuam Poloniae virtus. En quod Tuum Martis famo impletat, Polona virtutis hales exemplum, qua paucis diebus suas cum hoste conservuit manus, & ea potentid

minacis Luna attriuit cornu, quod non facile succrescat. H
bebis hic Tu non dissimiles indolis, quos iam Virtute
Polono sanguine Tuos fecisti, ubi Illusterrima Osolinscio
coniunctus familie Sarmatiæ nostra quodammodo incorp
ratus es. Adeo è magna domo, nil nisi magnum est,

ro
nec imbellem feroce
Pergerant aquilæ columbam. Si Tu magnus Osolinsciori
sanguis nil agis, quod non Osolinscijs sit dignum. Nolum
bic inopportuna verborum auxeli Tuas loqui laudes, Tu i
loqueris, ubi ea semper ad orbis oculum agis, qua omni elo
maiora Tuis seruunt adoreis. Quare cum tantus sis, omni
virtutem Tibi deferimus, quos quia fauens suscipes, non a
fidimus, cum illi sint, quorum nomina orbis amat. Faten
quidem non eam hic Pœseos esse maiestatem, qua dignè
tam scenam luctantium inter ipsas mortes pugilum deserit
sed dabis veniam non nescius modestius tantisper sua ut
ra Phœbum, ubi rigidior Mars clariores excitat tubas. I
ngentes Tibi habemus gratias dum quod pro mensura
cembri declamatione unius vesperis spatio elaboratum
voce attolli posse existimauimus, Tu ut lucem videret, i
sti. Addis animos, quia alacrius ad plura incuhemus
vel in his paruis experti fauorem. Modo Tu benevolus
listicum hanc Pœanem accipe, plura postea (addimus E
liora) ab eodem habiturus calamo.

Illustris & Magnifica Dominationis Vesta,

Obseruantissimi

Pœseos Studioſi in Collegio Varlauicū Scholarum Pia

PÆAN BALLISTICVS.

TAndem feroceſ ponere Bosphoruſ
Minas coëgit Lechuſ, & vltima
Damnauit eclipsi Gelonam
Sarmatiæ grauiſ ira Lunam.
Audens auitæ rursus in indolem
Subire gentis, quam priuſ effero
Probauit in Moschi dracone,
Et validi per aperta Sueci
Trophæa duxit. credite posteri
Despectiori Bistonas agmine
Cessisse nunquam, quam Polono
Dum domiti cecidere ferro,
Et præliares fortis adoreas
Martis coacti cedere, Lechicas
Juere lub palmas priorem
Indociles retinere Martem.
Eheu Polono quæ noua nomini
Portenta surgunt! quæ bene Martios
Luctata per campos decoræ
Non recipit monumenta famæ

Heroa pubes ! surgite Sarmatæ
Et Martiarum robora mentium,
Nunquam recessuri decoris
Perpetuâ redimite lauro.
Victor Polonus nescius igneæ
Cessisse Lunæ iam positum super
Triumphat astrum , iam triumphat
Moldauicæ super arua terræ .
Proh quanta nostras bella per areas !
Quanta & Polonam Martis in alitem
Effusa tempestas Geloni
Nimbisonis fluitans procellis !
Dixisse sperem non ego, ferream,
Silingua vocem , si mihi plumbeum
Det vena pectus, me trecentis
Posse nego recitare sæclis
Vallum cateruas clauserat hosticas,
Et fusus auro miles in aspero
Ferro relucentem Polonum,
Ac galeis & acutiore
Conto nitentem noluit impigro
Ferire nisu ; deses at in suis
Hærebat aruis, nec patentî
Ausus erat coiisse campo.

Timeſ

Timet cruētas scilicet aureus
Thorax Sarissas , Callaium quoque
Rubet talentum , Martialis
Fulget vbi noua flamma ferri
Ergo paternæ haud immemor indolis
Audaciores Lechus in impetus
Assurgit, & Turcam venusto
Prouocat in trepidè duello.
Ipse ipse primos Sarmaticus capit
Athlas furores , atque SOBIESCIIS
Æquandus Alcides Gradiuis
Ante equitum peditumque turmas
Auos priores atque atauos suo
Reducit ausu: bellaque pro fide
Pro patria, & quidquid paternas
Inter habent melioris arces,
Mouere suadet: stridula classici
Vox stringit aures, tum litui, fero
Tum concha bombo, clariori
Tum crepitans tuba clangit ære.
Clamor sub ipsum redditur æthera
Plausuque mixtus membra quatit pauor,
Et bella miles , & feroces
Quadrupedans equus hinnit iras.

Jam tela, stridens euolat alitis
Jam grando ferri, fertur in horrida.
Vtrinque Mars durus duella,
Et rigidos micat inter enses.
Horrendioris donec ahenea
Hinc inde nubes crescere pulueris
Capisset, ac à sulphurato
Multus ager micuisset astu.
Hic ensis ensi, ferrea ferreis
Hic scuta scutis, redditur indito
Hic ictus ictu, nec decoras
Impatiens sinit ira rixas.
Vtrinque cæco Marte per editos
Pugnatur agros, nec furor igneos
Deponit ausus, Martiales
Sed retinet violentus artus.
Et fluctuavit bellica conciti
Fortuna Martis, nec leuiter duas
Nutabat huc & huc per horas
Intrepidis renouata pugnis
Bellona: fortis donec in impigros
Accensus ausus miles, in infidis
Trophæa depónit Gelonis
Fraxineâ metuendus hastâ.

Eheu

Eheu cadentum quas ego Bistonus,
Cantabo strages! quanta Othomanicos
Ruina per campos, Gelonus
Quæ facies micat inter hostes!
Et quanta diffusæ inter aheneam
Nubis procellam fulmina Tracicis
Induntur aruis. siue fortem
Intrepidus Moto widlo Thracum
Petat phalangem, siue Pisarscius
In fortioris robora militis
Excurrat, & fundat cruenta
Egregiam super arma vitam.
Seu maior ipso maior ab Hectore
Et Patre magno filius haud minor
Sieniawscius Zeluccianis,
Castra petat recreatus ausis.
Vbique magnos sanguineus furor
Ministrat ausus, vndique bellicis
Instatur armis, & reuulsis
Plenus ager tremit ipse truncis.
Heu quale munus gloria Lituæ
Pac magna gentis, quale per impios
Decus redorditur Borussos!
Threicios vbi solus ignes,

Et tela, & enses, & grauium manus
Suffert Cydonum. quanta vel indolis
Trophæa WISNIOWIECIANA!
Quæ intrepidi documēta cordis,
Ardorque pugnæ! Lechus in æreos
Hic currit enses, corpora barbaris
Lithuanus hic obiectat armis
Et geminas furor vnum alas
Accedit, ô quo non ruis agmine
POTOCIANI gloria Stemmatiſ!
O splendor! ô Siradiensis
Grandè iubar columenque terræ.
Auditis? eheu discite posteri:
Solus minacis fulmina Concani
Subiuit & Parthos feroceſ
Vexat equo Cilicumque turmas:
Donec Polonus miles ad impigre
Luctantem Achillem venit, & hosticis
Hiantem in armis non pudendo
Intrepidum bene iuuit aulu.
Tanti decoris porrigit æmulos,
Et Fráter ausus, quando per arduos
Baltique Cimbrorumque tractus
Iuuehitur, rabidoque voluit

Bactra

Bactra ipsa motu ; hem quæ LUBOMIRSCIA
Non scena dextræ ! quantus in ægide
Discurrit heros ! quantus ipso
Mars residet generosus ore !
Vidit paternām Bosporus in dolem ,
Et sensit Ister, dum tereti bene
Formosus hasta vel cruentum ,
HIERONYMUS fugat vnuis agmen ,
Vel bellicosis totus in iætibus
Suos in atri pectore Bistonis
Demergit enses, & lupinas
Sternit eques Cilicum cateruás .
Sic sic Polonas maximus occupat
Furor phalanges, sic furor hosticas
Impugnat arces , ac in ipsis
Fata iubet retinere campis .
Sic præliares inter adoreas
Luctatur acer Sarmata , Bistonus
Cæpere sic tandem fugatæ
Non leuiter trepidare Lunæ .
Talis frementes cum Notus excitat
Iratus alas , piniferas manet
Ruina sylvas , & proteruo
Nunc sterilis cadit Ornus Euro

Con-

Concussa: celsas nunc petit ilices
Nimbosus Auster, nunc Mareoticas
Procumbit ad vires, & almas
Trux Boreæ quatit aura pinos.
Hic iam gementis quas ego Lachrymas
Cerno Tyranni, dum capit is minor
Videt fatiscentes cohortes
Signa videt trepidare fuso
Heroe, Miles ne meus asperum
Post hac Leonem tangat & impigro
Ausu duellantem Minores
Ne lacerent aquilam columbae,
Suspirat; instat Lechus aheneis
At Victor armis, & trepidum pecus
Trudit, nec imbelles resumpto
Bella iubet renouare nisu.
Ergo futuri nominis immemor
Dat terga vietus Concanus, Arcticum
Istrumque confugit, volucres
Non modicus dedit horror alas
Sed quid Polonam luderet alitem,
Latè vagantem quidue potentiam,
Vitaret? obuiam ferocem,
Rursus habet fugiens RADIVILUM

Hostis

Hostis. resumptis hic iterum minis
Depræliantum iurgia Militum,

Tolluntur; ac vtrinque seruens
Sanguineas agit ira cædes.

In tela in enses non timidos vehit

R A D I V I L artus, cuius ab indito
Thrax unus iectu ditiori

Haud modice trabeatus ostro
Letho propinquat, mox SAPIENÆ suo

Mox tota nisu signa fugacibus

Instant cateruis, & coruscis.

In Cilices rapiuntur armis.

Vicit Polonus nec tulit impetum

Prostratus hostis. qui modo Lechicis

Vel fusus armis decolorès

Ponit humi moribundus artus;

Vel in profundi flumina Nerei

Præceps auari gurgite vorticis

Absorptus effundit molestam,

In tumidis animam procellis.

O quæ cruentis arua cadauerum,

Non plena truncis! sanguine feruido

Quæ stagna non vndantur, Ister

Quam solidum tenet ipse pontem,

C

E Tur-

E Turcicorum pondere corporum.
Ter dena fudit Millia Thracici
Polonus hostis, præliarem
Vix aliquo fugiente mortem.
Quos hic aceruos non video ossium
Dum vel supremos inter anhelitus
Suique non compos Polonus
Mordet adhuc moribundus hostem.
Ausus Latinæ Stem mata gloriæ
Vocare, Magnis fretus ut ausibus
Stridente decumbens iacentem
Dente petit Numidam Latinus.
Io triumphhe! Threicij canes
Sui minores Sarmatico gemunt.
Fusi duello, Lechus vnos
Victor ouans agit Io plausus!
Io triumphhe! Thrax vbi propria
Statiua nuper fixerat, hic pias
Dux figit aras, Christianus
Et Superos veneratur Hector.
Io triumphans Leche per ultimos
Incede tractus, nec tua Thracicum
Per regna permittas Tyrannum
Horribili resonare motu.

Dixi:

Dixi: resumptis cùm mihi viribus
Plùs Lechus vltrà durum Othomanici
Cornu fatigaturus astri
Magnanimos meditatur ausus.
At nec decoræ transit adoreæ
Vos palma manes, vel medijs damus
Bustis honorem, Martiales
Quæ retinent veneranda dextræ.
Jo vel ipsa Magnus & inclytus
Iacebit vrna puluis! & igneis
Prostratus in campis sub ipsos
Magna vehet sua facta cœlos
Mauors Polonus. nec Geticæ satis
E nube pulchras nectere laureas,
Acturus in cœlis triumphum
Æthereas petit Io nubes!

St. 1. 4.

